

СХІДНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

01 липня 2024 року

м. Харків

Справа № 917/778/24

Східний апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючий суддя Істоміна О.А., суддя Медуниця О.Є., суддя Радіонова О.О.

секретар судового засідання Семченко Ю.О.

за участю представників сторін:

позивача — не з'явився

відповідача — Донський Д.Б. (в залі суду) - ордер АХ №1190011 від 28.05.2024, свідоцтво №1763 25.07.2012

розглянувши у відкритому судовому засіданні у приміщенні Східного апеляційного господарського суду матеріали апеляційної скарги Приватного підприємства "Карсад-1" (*вх.№1368П/3*) на ухвалу Господарського суду Полтавської області від 20.05.2024

у справі **№917/778/24** (*суддя Кльопов І.Г., повний текст ухвали підписано 20.05.2024*)

за позовом Комунального підприємства "Полтава - сервіс" Полтавської міської ради, м.Полтава,

до Приватного підприємства "Карсад-1", с.Розсошенці, Полтавський район, Полтавська область,

про стягнення грошових коштів

ВСТАНОВИВ:

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 20.05.2024 заяву КП "Полтава - сервіс" Полтавської міської ради про забезпечення позову задоволено; вжито заходи забезпечення позову, шляхом накладення арешту на грошові кошти, які знаходяться на всіх рахунках у всіх банківських або інших фінансово-кредитних установах, та на майно (рухоме та нерухоме) Приватного підприємства "Карсад-1" (ідентифікаційний код юридичної особи - 36422178) в межах суми позову у розмірі 398.809,93 грн.

Приватне підприємство "Карсад-1" з вказаною ухвалою місцевого господарського суду не погодилося, звернулося до Східного апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просить скасувати зазначену ухвалу місцевого господарського суду. Обґрунтовуючи апеляційну скаргу, скаржник посилається на те, що ухвала місцевого господарського суду є такою, що підлягає скасуванню в зв'язку з тим, що судом не надано вірної оцінки всім обставинам справи, ухвала прийнята з неповним з'ясуванням обставин, що мають значення для справи.

Доводи апеляційної скарги зводяться до наступного:

- зі змісту поданої позивачем заяви про забезпечення позову не вбачається реальної загрози невиконання чи утруднення виконання відповідачем можливого рішення суду про задоволення позову;

- позивачем до заяви про забезпечення позову не було додано жодного документального підтвердження та інформації щодо того, що відповідачем здійснюються хоч якісь дії, спрямовані на ухилення від виконання зобов'язання після пред'явлення вимоги чи подання позову до суду, такі як реалізація майна чи підготовчі дії до його реалізації; витрачання коштів не для здійснення розрахунків з позивачем; укладення договорів поруки чи застави за наявності невиконаного спірного зобов'язання;

- місцевий господарський суд при постановленні оскаржуваної ухвали не здійснив оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів забезпечення позову та не обґрунтував необхідність вжиття таких заходів;

- безпідставне накладання арешту на грошові кошти відповідача унеможливило сплату останнім заробітної плати, виконання зобов'язання з контрагентами, що у сукупності утруднює ведення відповідачем господарської діяльності.

Відповідно витягу з протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 27.05.2024 сформовано склад колегії суддів Східного апеляційного господарського суду: головуєчий суддя Істоміна О.А., судді Медуниця О.Є., Радіонова О.О.

Ухвалою Східного апеляційного господарського суду від 15.05.2024 апеляційну скаргу Приватного підприємства "Карсад-1" залишено без руху через відсутність доказів сплати судового збору у відповідному розмірі.

Матеріали оскарження ухвали господарського суду Полтавської області від 20.05.2024 по справі №917/493/24 надійшли на адресу Східного апеляційного господарського суду.

Після усунення недоліків апеляційної скарги ухвалою Східного апеляційного господарського суду від 07.06.2024 відкрито апеляційне провадження за апеляційною скаргою Приватного підприємства "Карсад-1", встановлено строк до 24.06.2024 для

учасників справи для подання відзивів на апеляційну скаргу до канцелярії суду разом з доказами його (доданих до нього документів) надсилання іншим учасникам справи в порядку ч.2 ст.263 Господарського процесуального кодексу України. Запропоновано учасникам справи надати до суду в строк до 24.06.2024 заяви, клопотання та заперечення (у разі наявності), з доказами надсилання їх копії та доданих до них документів інших учасникам справи в порядку ч.4 ст.262 Господарського процесуального кодексу України. Явку сторін визнано не обов'язковою. Призначено розгляд справи на 01.07.2024.

Позивач в межах означеного строку направив до Східного апеляційного господарського суду відзив на апеляційну скаргу, в якому зазначає, що на його думку ухвала Господарського суду Полтавської області від 20.05.2024 у справі №917/778/24 прийнята у відповідності до норм процесуального права, підстави для її скасування відсутні, в зв'язку з чим просив залишити її без змін, а апеляційну скаргу – без задоволення. У відзиві на апеляційну скаргу позивач наголошує, що доводи скаржника не спростовують висновків суду першої інстанції про необхідність забезпечення позову, шляхом накладення арешту на рахунки в межах суми заявлених позовних вимог.

У судовому засіданні, яке відбулось 01.07.2024, з'явився представник відповідача, який підтримав доводи та вимоги апеляційної скарги і наполягав на її задоволенні.

Позивач свого представника в судовому засіданні не направив, натомість Кузь О.М. як представник КП «Полтава-сервіс» через систему «Електронний Суд» 01.07.2024 направив клопотання про відкладення розгляду справи в зв'язку з тим, що ним планувалося участь у засіданні в режимі відеоконференції із застосування власних технічних засобів, але у зв'язку з плановим відключенням світла з 10:00 год – 13:30 не буде мати можливості долучитися до участі в судовому засіданні.

Колегія суддів, розглянувши клопотання позивача про відкладення розгляду справи, зазначає таке.

Частиною 11 статті 270 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що суд апеляційної інстанції відкладає розгляд справи у разі неявки у судовому засіданні учасника справи, стосовно якого немає відомостей щодо його повідомлення про дату, час і місце судового засідання, або за його клопотанням, коли повідомлені ним причини неявки будуть визнані судом поважними.

Неявка сторін або інших учасників справи, належним чином повідомлених про дату, час та місце розгляду справи, не перешкоджає розгляду справи (частина 12 статті 270 Господарського процесуального кодексу України).

Одним із принципів господарського судочинства відповідно до статті 2 Господарського процесуального кодексу України є розумність строків розгляду справи судом.

Ураховуючи положення частини 2 статті 273 Господарського процесуального кодексу України щодо строку розгляду апеляційної скарги на ухвалу господарського суду в тридцять днів, та зважаючи на те, що наявних у справі матеріалів достатньо для розгляду апеляційної скарги, колегія суддів відмовляє у задоволенні клопотання про відкладення розгляду справи і вважає за можливе закінчити апеляційний розгляд справи у даному судовому засіданні за наявними в ній матеріалами.

Відповідно до ст.269 Господарського процесуального кодексу України суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними у ній і додатково поданими доказами та перевіряє

законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги.

Заслухавши доповідь судді-доповідача, дослідивши матеріали справи, викладені в апеляційній скарзі та відзиві на неї, доводи та вимоги учасників справи, заслухавши представника відповідача, перевіrivши законність та обґрунтованість ухвали суду першої інстанції у межах доводів та вимог апеляційної скарги, колегія суддів Східного апеляційного господарського суду зазначає таке.

Комунальне підприємство "Полтава - сервіс" Полтавської міської ради, звернулося до Господарського суду Полтавської області з позовом до Приватного підприємства "Карсад-1" про стягнення заборгованості за Договором про співпрацю №39 від 04.08.2021 у розмірі 398.809,93 грн.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 13.05.2024 суд ухвалив прийняти позовну заяву до розгляду і відкрити провадження у справі; справу розглядати в порядку спрощеного позовного провадження

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 20.05.2024 суд ухвалив перейти до розгляду справи №917/778/24 за правилами загального позовного провадження та призначити підготовче засідання на 13.06.2024

На адресу Господарського суду Полтавської області надійшла заява КП "Полтава - сервіс" Полтавської міської ради про вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти, які знаходяться на всіх рахунках у всіх банківських або інших фінансово-кредитних установах, та на майно (рухоме та нерухоме) Приватного підприємства "Карсад-1" (ідентифікаційний код юридичної особи - 36422178) в межах суми позову у розмірі 398.809,93 грн.

Обґрунтовуючи заяву позивач посилається на те, що між КП «Полтава-сервіс» Полтавської міської ради та ПП «Карсад-1» укладено Договір №39 від 04.08.2021 «Про співпрацю», за умовами якого КП «Полтава-сервіс» ПМР з метою ефективної роботи по створенню та облаштуванню додаткових місць для зберігання автотранспорту на комунальній стоянці по вул. Київське шосе, 70а у м. Полтава, передає ПП «Карсад-1» права по організації та створенню належних умов для зберігання автотранспорту на комунальних автостоянках.

Плата за наданими згідно умов цього Договору правами становить 505.300,19 грн за рік в т.ч. ПДВ, та 42.108,35 грн, яка вноситься приватним підприємством у грошовій формі щомісяця у розмірі 1/12 частини річної суми визначеної у пункту 3.1 Договору протягом 10 календарних днів наступним за останнім календарним днем місяця, шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок КП, що зазначений у реквізитах сторін (п.3.1, п.3.4 Договору). ПП «Карсад-1» зобов'язане перераховувати на поточний рахунок КП «Полтава-сервіс» ПМР в якості компенсації від використання наданих прав грошові кошти в сумі, вказаній у п.3.1 цього Договору; щоквартально звітувати перед КП про свою діяльність щодо виконання цього Договору (п.2.4. Договору).

Договір укладено терміном з 04.08.2021 по 31.12.2021 (п.5.1 Договору).

Отже, на виконання умов Договору ПП «Карсад-1» зобов'язувався перерахувати на рахунок КП «Полтава-сервіс» ПМР за надання послуг за період з 30.04.2021 по 31.12.2023 грошові кошти в сумі 1.226.163,36 грн, проте в означений період приватне підприємство перевело

на рахунок КП «Полтава-сервіс» ПМР грошові кошти лише в сумі 827.343,42 грн, в зв'язку з чим утворилась заборгованість в розмірі 398.809,93 грн станом на 31.12.2023.

У зв'язку з порушенням ПП «Карсад-1» взятих на себе договірних зобов'язань в частині пункту 2.4 Договору, КП «Полтава-сервіс» ПМР на адресу відповідача направило претензію №318 від 18.03.2024 з вимогою невідкладно перерахувати на розрахунковий рахунок КП «Полтава-сервіс» заборгованість за спірним Договором в розмірі 398.809,93 грн.

Беручи до уваги те, що ПП« Карсад-1» порушує вимоги ст. 265 ГК України та ст.712 ЦК України, ухиляється від виконання своїх обов'язків передбачених договором, заявник зазначає, що нежиття заходів щодо накладення арешту на майно та грошові суми, що належать ПП« Карсад-1», може утруднити чи зробити неможливим виконання рішення господарського суду.

Господарський суд, приймаючи оскаржувану ухвалу, якою задоволено заяву про вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти, мотивував своє рішення тим, що доводи позивача щодо необхідності вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти відповідача є обґрунтованими, оскільки такий вид забезпечення позову спроможний забезпечити виконання судового рішення в разі задоволення позову; є адекватним, так як цілком відповідає вимогам, на забезпечення яких він вживається. Вказаний захід забезпечення позову, в разі його вжиття судом, не порушуватиме прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу; нежиття судом зазначеного заходу забезпечення позову може призвести (у разі задоволення позову) до утруднення виконання або невиконання рішення господарського суду.

Надаючи кваліфікацію спірних правовідносин, суд апеляційної інстанції не погоджується з правильністю правових висновків суду першої інстанції щодо наявності підстав для задоволення заяви про забезпечення позову з огляду на таке.

Предметом апеляційного перегляду у даній справі є ухвала суду першої інстанції про задоволення заяви позивача про вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти, які знаходяться на всіх рахунках у всіх банківських або інших фінансово-кредитних установах, та на майно (рухоме та нерухоме) відповідача в межах ціни позову.

Процесуальні підстави для застосування заходів забезпечення позову визначає стаття 136 Господарського процесуального кодексу України, згідно з приписами якої господарський суд за заявою учасника справи має право вжити передбачених статтею 137 цього Кодексу заходів забезпечення позову. Забезпечення позову допускається як до пред'явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо нежиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду.

Відповідно до пунктів 1, 2, 4 частини першої статті 137 Господарського процесуального кодексу України позов забезпечується, зокрема, накладенням арешту на майно та (або) грошові кошти, що належать або підлягають передачі або сплаті відповідачу і знаходяться у нього чи в інших осіб, заборонаю відповідачу вчиняти певні дії, заборонаю іншим особам вчиняти дії щодо предмета спору або здійснювати платежі, або передавати майно відповідачеві, або виконувати щодо нього інші зобов'язання.

Інститут вжиття заходів забезпечення позову є одним із механізмів забезпечення ефективного юридичного захисту.

Тобто забезпечення позову за правовою природою є засобом запобігання можливим порушенням майнових прав чи охоронюваних законом інтересів юридичної або фізичної особи, метою якого є уникнення можливого порушення в майбутньому прав та охоронюваних законом інтересів позивача, а також можливість реального виконання рішення суду та уникнення будь-яких труднощів при виконанні у випадку задоволення позову.

Близькі за змістом висновки щодо застосування статей 136, 137 Господарського процесуального кодексу України викладені у постановках Верховного Суду від 10.04.2018 у справі № 910/19256/16, від 14.05.2018 у справі №910/20479/17, від 14.06.2018 у справі №916/10/18, від 23.06.2018 у справі №916/2026/17, від 16.08.2018 у справі №910/5916/18, від 11.09.2018 у справі №922/1605/18, від 14.01.2019 у справі №909/526/18, від 21.01.2019 у справі №916/1278/18, від 25.01.2019 у справі №925/288/17, від 26.09.2019 у справі №904/1417/19.

У вирішенні питання про забезпечення позову господарський суд оцінює обґрунтованість доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням: розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову; забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу; наявності зв'язку між конкретним заходом до забезпечення позову і предметом позовної вимоги, зокрема, *чи спроможний такий захід забезпечити фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позову; імовірності утруднення виконання або невиконання рішення господарського суду в разі невжиття таких заходів;* запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

Адекватність заходу забезпечення позову, що застосовується господарським судом, визначається його відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається.

Співмірність передбачає співвідношення господарським судом негативних наслідків від вжиття заходів забезпечення позову з тими негативними наслідками, які можуть настати в результаті невжиття цих заходів, з урахуванням відповідності права чи законного інтересу, за захистом яких заявник звертається до суду та наслідків заборони відповідачу здійснювати певні дії.

Обранням належного заходу забезпечення позову дотримується принцип співвіднесення виду заходу забезпечення позову із вимогами позивача, чим врешті досягаються: збалансованість інтересів сторін та інших учасників судового процесу під час вирішення спору, фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позову та, як наслідок, ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача без порушення або безпідставного обмеження при цьому прав та охоронюваних інтересів інших учасників справи.

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 12.02.2020 у справі №381/4019/18 також висловлено позицію про те, що *необхідність застосування заходів забезпечення впливає з фактичних обставин справи, які свідчать про наявність підстав вважати, що незастосування цього заходу призведе до утруднення чи унеможливлення виконання рішення суду в разі задоволення позову.*

Звертаючись до суду із заявою про забезпечення позову, позивач повинен обґрунтувати причини звернення з такою заявою та *надати суду докази наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу забезпечення позову.*

Отже, у кожному конкретному випадку розглядаючи заяву про забезпечення позову суду належить встановити наявність обставин, які свідчать про те, що в разі невжиття таких заходів наявні підстави вважати, що незастосування цього заходу призведе до утруднення чи унеможливлення виконання рішення суду в разі задоволення позову. При цьому обов'язок доказування наявності таких обставин покладається на заявника. Близьких за змістом висновків дійшов Верховний Суд, зокрема, у постановках від 21.01.2019 у справі №902/48318, від 28.08.2019 у справі №910/4491/19, від 12.05.2020 у справі №910/14149/19, від 13.01.2020 у справі №922/2163/17.

Із матеріалів справи вбачається, що предметом позовних вимог є вимога позивача про стягнення з відповідача боргу у розмірі 398.809,93 грн, у зв'язку з неналежним виконанням умов Договору про співпрацю №39 від 04.08.2021.

Отже, виконання в майбутньому судового рішення у цій справі (у разі задоволення позовних вимог) безпосередньо залежить від тієї обставини, чи матиме відповідач необхідну суму грошових коштів.

Звертаючись із заявою про вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти, які знаходяться на всіх рахунках у всіх банківських або інших фінансово-кредитних установах, та на майно (рухоме та нерухоме) відповідача в розмірі 398.809,93 грн, що знаходяться на його рахунках, відкритих у банківських установах, позивач послався на те, що:

- відповідач не виконує свої договірні зобов'язання, не вживає дій щодо сплати грошових коштів позивачеві за спірним договором, на письмові вимоги про сплату боргу не реагує, ухиляється від виконання взятих на себе зобов'язань щодо розрахунку;
- незастосування судом заходів забезпечення позову може унеможливити виконання рішення суду та перешкодити поновленню порушених відповідачем прав позивача;
- обраний позивачем вид забезпечення позову не призводить до не виправданого обмеження майнових прав відповідача, оскільки грошові кошти фактично залишаються у володінні боржника (власника), а буде обмежено лише можливість розпоряджатися ними на час розгляду справи в суді.

Місцевий господарський суд із посиланням на приписи статей 136, 137 Господарського процесуального кодексу України мотивував своє рішення тим, що обраний позивачем захід у вигляді накладення арешту на грошові кошти відповідача, спрямований на ефективний захист та поновлення порушених прав і може забезпечити фактичне виконання судового рішення у разі задоволення позову, а заходи забезпечення позову, які просить вжити позивач, відповідають процесуальним нормам, що регулюють спірні правовідносини, зокрема вимогам розумності, обґрунтованості, адекватності, збалансованості інтересів сторін. Крім того, наявний зв'язок між конкретним заходом забезпечення позову і предметом позовної вимоги.

Ураховуючи вказані обставини та те, що невжиття заходів забезпечення позову може утруднити чи зробити неможливим виконання рішення господарського суду у даній справі, суд першої інстанції дійшов висновку про наявність підстав для задоволення заяви позивача

про забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти ПП «Карсад-1» в межах суми 398.809,93 грн.

Однак колегія суддів апеляційної інстанції не може погодитись з висновком суду першої інстанції про те, що невжиття заходів забезпечення позову, в даному випадку може унеможливити виконання рішення суду, оскільки заява позивача про вжиття судом відповідних заходів шляхом накладення арешту на грошові кошти, які знаходяться на всіх рахунках у всіх банківських або інших фінансово-кредитних установах, та на майно (рухоме та нерухоме) відповідача в межах заявлених позовних вимог є недостатньо обґрунтованою.

Статтею 236 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що судові рішення повинно ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим і відповідати завданню господарського судочинства, визначеному цим Кодексом. Обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

Вимогами процесуального закону визначено обов'язковість встановлення судом під час вирішення спору обставин, що мають значення для справи, надання їм юридичної оцінки, а також оцінки всіх доказів, з яких суд виходив при вирішенні спору. Без виконання цих процесуальних дій ухвалити законне й обґрунтоване рішення у справі неможливо.

Проте, оскаржувана ухвала суду першої інстанції таким вимогам процесуального закону в повній мірі не відповідає.

Колегія суддів апеляційної інстанції зазначає, що суд першої інстанції, задовольняючи заяву позивача та вказуючи про наявність підстав для забезпечення позову, жодним чином не обґрунтував, яким чином невжиття заявлених позивачем заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду.

Із матеріалів справи вбачається, що позивачем до заяви не надано доказів, а судом першої інстанції в оскаржуваній ухвалі не встановлено та не наведено фактичних обставин, підтверджених належними та допустимими доказами, в розумінні статей 76, 77 Господарського процесуального кодексу України, які б свідчили про вчинення відповідачем дій спрямованих на ухилення від виконання судового рішення, а також імовірність утруднення або унеможливлення виконання судового рішення у разі невжиття заходів забезпечення позову.

Висновки суду першої інстанції щодо наявності конкретних фактичних обставин для забезпечення позову, до яких суд дійшов з урахуванням дослідження поданих позивачем доказів на обґрунтування необхідності забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти, які знаходяться на всіх рахунках у всіх банківських або інших фінансово-кредитних установах, та на майно (рухоме та нерухоме) відповідача, в оскаржуваній ухвалі суду першої інстанції відсутні.

Колегія суддів зазначає, що самі лише твердження позивача про потенційну можливість ухилення відповідача від виконання судового рішення у разі задоволення позову без долучення відповідних доказів та обґрунтувань, не є достатньою підставою для задоволення заяви про забезпечення позову.

Висновки суду першої інстанції є передчасними, оскільки позивачем не надано належних і допустимих доказів того, що відповідачем на даний час вчиняються якісь дії щодо відчуження належного йому нерухомого або рухомого майна на користь інших осіб, наявність виконавчих проваджень про стягнення з відповідача грошових коштів, наявність невиконаних рішень суду або доказів зняття своїх грошових коштів із банківських рахунків з метою уникнення виконання майбутнього рішення суду у даній справі.

По суті подана позивачем заява ґрунтується тільки на припущеннях щодо можливого ухилення відповідача від виконання рішення суду у даній справі у разі задоволення позову, а відтак і щодо неможливості чи істотного ускладнення в майбутньому виконання такого рішення. Однак при цьому позивачем не надано належних та допустимих доказів в розумінні статей 76, 77 Господарського процесуального кодексу України, із якими чинне законодавство пов'язує доцільність застосування заходів щодо забезпечення позову, та які б свідчили про неможливість або істотне ускладнення виконання рішення господарського суду в разі невжиття таких заходів.

Позивачем у заяві не наведено жодних обставин на підтвердження вчинення відповідачем конкретних дій, спрямованих на ухилення від виконання зобов'язання, в тому числі і дій, спрямованих на реалізацію належного йому майна. Докази того, що станом на час розгляду справи належне відповідачу рухоме чи нерухоме майно є об'єктом купівлі-продажу, міни, тощо, до заяви про забезпечення позову не надані і в матеріалах оскарження ухвали суду першої інстанції відсутні.

Посилання КП «Полтава-сервіс» ПМР у заяві про забезпечення позову на потенційну можливість настання в майбутньому негативних наслідків, без надання відповідного обґрунтування, в тому числі доказів вчинення відповідачем певних реальних дій, спрямованих на ухилення від виконання судового рішення чи зменшення майна, не є достатньою підставою для вжиття заходів забезпечення позову.

Таким чином, з огляду на викладене доводи апеляційної скарги знайшли своє підтвердження під час апеляційного розгляду справи.

Враховуючи викладене вище, колегія суддів вважає, що вжиті судом першої інстанції заходи забезпечення позову не є достатньо обґрунтованими, а отже не відповідають вимогам процесуального законодавства щодо доведеності обставин у справі, які свідчать про наявність підстав вважати, що незастосування цього заходу призведе до утруднення чи унеможливлення виконання рішення суду в разі задоволення позову.

Згідно пункту 2 частини першої статті 275 Господарського процесуального кодексу України суд апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги має право скасувати судові рішення повністю або частково і ухвалити нове рішення у відповідній частині або змінити рішення.

Приписами пункту 4 частини першої статті 277 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що підставою для скасування судового рішення повністю або частково та ухвалення нового рішення у відповідній частині або зміни судового рішення є порушення норм процесуального або неправильне застосування норм матеріального права.

Оскільки оскаржувана ухвала суду першої інстанції постановлена з порушенням вимог статей 136, 137 Господарського процесуального кодексу України, колегія суддів Східного апеляційного господарського суду дійшла висновку про необхідність скасування цього судового рішення та ухвалення у справі нового судового рішення про відмову у задоволенні

заяви КП «Полтава-сервіс» Полтавської міської ради (вх. №6918 від 17.05.2024) про вжиття заходів до забезпечення позову у справі №917/778/24.

З урахуванням того, що за результатами розгляду апеляційної скарги відповідача Східним апеляційним господарським судом ухвалено нове судове рішення про відмову у задоволенні заяви про забезпечення позову, керуючись загальними правилами розподілу судових витрат, що визначені статтею 129 Господарського процесуального кодексу України, витрати по сплаті судового збору за подачу апеляційної скарги підлягають стягненню з позивача на користь відповідача.

Керуючись ст. 129, 269, 270, 271, 273, п. 2 ч. 1 ст. 275, п. 4 ч. 1 ст. 277, ст. 281-284 Господарського процесуального кодексу України, Східний апеляційний господарський суд-

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Приватного підприємства «Карсад-1» задовольнити.

Ухвалу Господарського суду Полтавської області від 20.05.2024 у справі №917/778/24 скасувати та ухвалити нове рішення.

Відмовити у задоволенні заяви Комунального підприємства "Полтава - сервіс" Полтавської міської ради про забезпечення позову у справі №917/778/24.

Стягнути з Комунального підприємства "Полтава - сервіс" Полтавської міської ради, (36000, м.Полтава, пров. Чайковського, 5, код ЄДРПОУ 30191518) на користь Приватного підприємства "Карсад- 1" (38751, с. №Розсошенці, Полтавський район, Полтавська область, вул. Степна 1, код ЄДРПОУ 36422178) 3028,00 грн витрат по сплаті судового збору за подачу апеляційної скарги.

Видачу відповідного наказу доручити Господарському суду Полтавської області.

Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття. Постанова може бути оскаржена в порядку та строки, передбачені ст. 287-289 Господарського процесуального кодексу України.

Повний текст постанови складено 05.07.2024

Головуючий суддя

О.А. Істоміна

Суддя

О.Є. Медуниця

Суддя

О.О. Радіонова